

Но ето настъпватъ последните дни отъ живота на нашия пакостникъ,

Мжкитѣ встѫпватъ въ бракъ съ женскитѣ. Оплодотворените женски влизатъ въ земята, снасятъ яйцата си и не се връщатъ повече на бѣлъ свѣтъ. Тамъ свършва тѣхниятъ животъ. Мжкитѣ пъкъ умиратъ на повърхността на земята.

Какво извѣршиха тия врагове преди смъртта си? Тѣ успѣха да причинятъ достатъчно голѣма вреда на стопанството и се пригиха да заровятъ въ земята множество яйца, отъ които ще се явятъ на бѣлъ свѣтъ други грабители.

Какъ да се боримъ сега съ този врагъ? — Ето какъ:

1. Преди още женскитѣ да сѫ снесли яйцата си въ земята, ще обходимъ нивата единъ-два пѫти и съ ржка ще съберемъ всички брѣмбари, които трѣбва да унищожимъ. Тази работа можемъ да възложимъ и на малките деца.

2. Има и друго едно изпитано срѣдство. Знае се, че яйцата и личинките на житния брѣмбаръ не могатъ да понасятъ студа и умиратъ отъ него. Отъ друга страна какавидите измирятъ отъ силните слѣнчеви лжчи.

Значи, ако преоремъ нивите късно презъ есенята или рано презъ пролѣтта, когато още е много студено, то голѣма част отъ яйцата и личинките ще измрятъ. Сѫщо трѣбва да направимъ, ако искаме да унищожимъ и какавидите. Най-доброто време за тази борба е месецъ май. Въ това време лавритѣ току-що се превръщатъ въ какавиди. Така че, преди тѣ да се развиятъ въ пълновъзрастни настѣкоми, трѣбва да ги изкараме, отъ почвата. Майското топло слѣнце ще се справи съ тѣхъ . . .

